

తెలుగులో (చ) వచ్చాయ్

స్వాస్థ్య ప్రోగ్రాములు

ఆ రోజు శంకరం ఇంట్లో చాలా హడావిడిగా ఉంది. అందరూ ఎవరి పనులు వాళ్ళు చకచకా చేసుకుని పోతున్నారు.

శంకరం పిల్లలు బుజ్జి, చిన్నిగాడు ఇద్దరూ ఎవకూ చెప్పకుండానే హోంవర్కు గబగబా చేసేస్తున్నారు.

రోజూ తీరుబడిగా వంటచేసి రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు భోజనం వడించే జానకి కూడా ఆరోజు చకచకా వంటపని పూర్తిచేయసాగింది.

“ఇదిగో రేపొద్దున్నకి కూరలున్నాయా? ఇప్పుడే చెప్పు వెళ్ళి తెస్తా.... ఆనక తెమ్మంటే నేను తేను తెల్పిందా?....” అంటూ గవు కేక పెట్టాడు వంటింట్లోకి చూస్తూ శంకరం.

జానకి వంటింట్లోంచి రివ్వున వచ్చింది.

“హబ్బబ్బ.... ఎందుకలా నా పని కాకుండా నన్ను డిస్టర్బ్ చేసారు? ఇందాకనే చెప్పాగా కూరగాయలున్నాయని.... ఇహ నన్ను పిలిస్తే నేనూరుకోనంతే ..” అంటూ గయ్మని లేచింది.

“ఇప్పుడున్నాయని ఆనక రేవు అజ్జెప్పి నన్ను బజారెళ్ళమంటే నేనూ ఊర్కోను” శంకరం కూడా గయ్మని లేచాడు.

జానకి రయ్యిమని వంటగదిలోకి వెళ్తూ నేలమీద తడి ఉండడం చేత జరుగున జారి ధామ్మన పడింది.

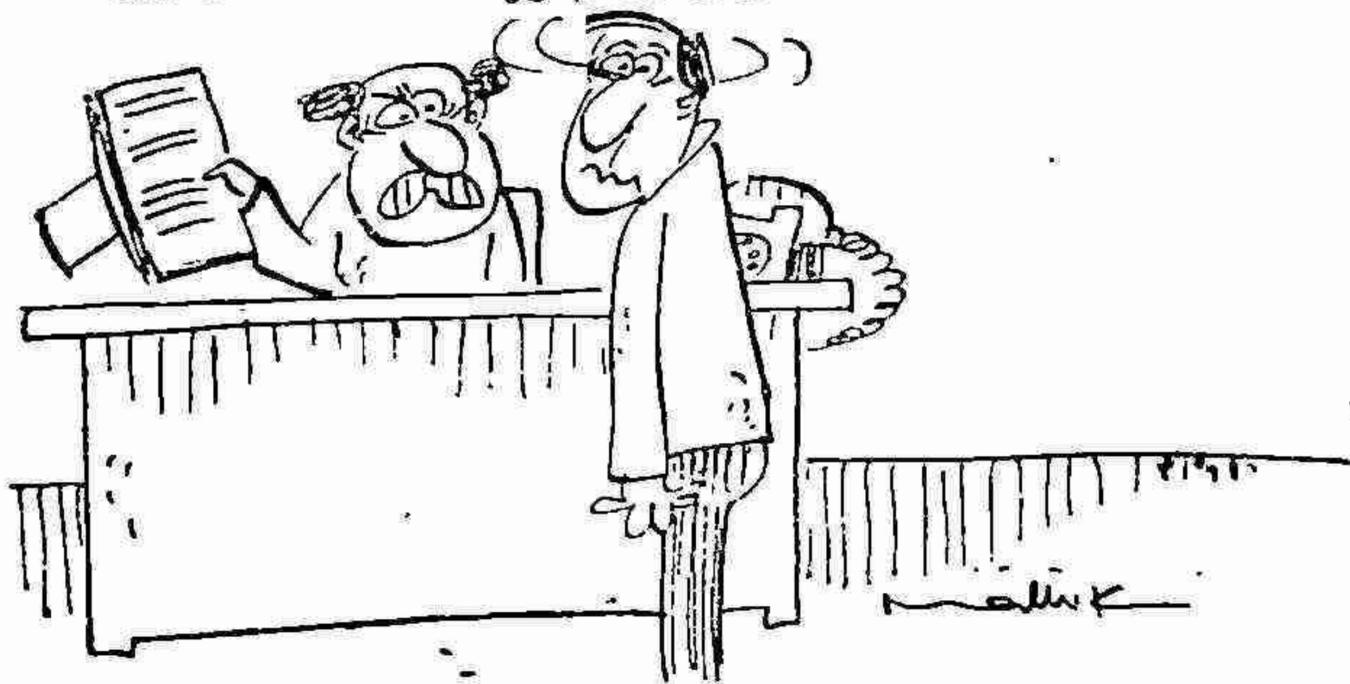
“హబ్బబ్బ.... ఇంకా పది నిముషాలు తైముంది.... ఎందుకంత కంగారూ?....” విసుక్కున్నాడు శంకరం.

“కంగారు కాపోతే?.... నేను టీవీ చూడాలి. మీకు వేళకి ముద్ద తగలెయ్యాలంటే కంగారుపడకుండా జరుగుతుందా?.... జానకి కూడా విసుక్కుంది.

ఆ రోజు వాళ్ళు అంత హడావిడి పడడానికి కారణం ఆ రోజు నుండే టీవీలో తెలుగులో స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రామ్లు (వాణిజ్య కార్యక్రమాలు) మొదలవుతున్నాయి.. అంటే హిందీలో బునియాద్, కరంచంద్, సుభాష్ ప్రోగ్రాములు ఎలానో అలాగన్నమాట!

“హిందీలో పూర్తిగా డై లాగులు అర్థంకావు! అయినా ఆ ప్రోగ్రాములు చాలా బాగుంటాయి!.. తెలుగులో అన్ని డై లాగులూ అర్థం అవుతాయి కాబట్టి తెలుగు స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రాంలు ఇంకా బాగుంటాయి.. హాయ్ హాయ్” అన్నాడు శంకరం వంటగదిలోంచి కొంగుకి చేతులు తుడచుకుంటూ వచ్చి జానకితో.

పైలన్నీ అట్టే దిట్టంగా మేంల తోనా డై రొస్తున్నావే!
ట్రావేలూ తెలుసు స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రాంలు మాస్తున్నావాయే!

“ఊ ఊ .. ప్రోగ్రాంలు బాగుంటాయని నన్ను పట్టించుకోడం మానేసి టీవీకి అతుక్కుపోదు కదా కొంపతీసి.. అట్టా చేస్తే వీపు చీర్తాను అంది జానకి ఓరకింట సిగ్గుగా శంకరంవైపు చూస్తూ.

“ఏంటి వంటపనై పోయిందా తీరుబడిగా చేతులు తుడచుకుంటూ వస్తున్నావ్?” అడిగాడు శంకరం.

“అయిపోయింది గానీ.. ప్రోగ్రాం వచ్చే పైపైంది.. టీవీ పెట్ట

కుండా అలా దేళ్ళం మొహం వేసుకుని కూర్చున్నారేం?..” కసురుకుంది జానకి.

శంకరం టీవీ ఆన్ చేశాడ.

ఎనాస్పర్ ముద్దైరెండు పళ్ళ నవ్వు మొహం టీవీ స్క్రీన్ మీద కనబడింది.

“హీహీ.. ఇంత సేపూ మీరు ఆవులు పేడేసే కార్యక్రమం చూశారు.. హీ.. తెలుగు వాళ్ళు ఎంతకాలం నుంచో ఎదురు చూస్తున్న స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రామ్స్ ఈ రోజునుండి ప్రారంభం అవుతున్నాయి. కొద్ది క్షణాల్లో ‘మా ఊళ్ళో ఒక డమాల్’ స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రామ్ మొదలవుతుంది.. హీ హీహీహీహీహీ..” అలా పది సెకన్ల పాటు టీవీ ఎనాస్పర్ నవ్వు మొహం స్క్రీన్ మీద కనబడింది.

బుజ్జి, చిన్ని గాడూ స్కూలు పుస్తకాలు అవతల విసిరికొట్టి టీవీ ముందు కూర్చున్నారు. శంకరం, జానకి సోఫా అంచుమీద కూర్చుని దీక్షగా టీవీ వంక చూడసాగారు.

టీవీలో వర్సగా అడ్వర్టైజ్ మెంట్లు రాసాగాయి.

“మీ జుట్టు ఉండడమో ఊడిపోవడమో అటో ఇటో తేల్చి చెప్పే చటాఫట్ హేరాయిల్ వాడండి.. అటో ఇటో తేల్చుకోండి..”

“నేను చాలా కాలం నిరువ్యోగిగా ఉన్నాను — కానీ — ఆ దివ్య

మైన రోజు నేను నా గోళ్ళకి గత్తర్ బిత్తర్ గోళ్ళరంగు వేసుకుని ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాను. నా బాప్ నా గోళ్ళు — దాని కంటిపెట్టుకుని ఉన్న గత్తర్ - బిత్తర్ గోళ్ళ రంగు చూసి నాకు ద్యోగం ఇచ్చాడు — ఇప్పుడు నా జీవితంలో సగం డబ్బు గత్తర్ - బిత్తర్ గోళ్ళ రంగుకే కర్పవుతుంది — హీహీ — మీరు కూడా వాడండి గత్తర్ - బిత్తర్ గోళ్ళ రంగు!”

అలా ఆగకుండా వర్సగా వస్తూనే ఉన్నాయి అడ్వర్టైజ్ మెంట్లు.

శంకరం నిట్టూర్చాడు —

“ఇవయ్యేలోగా మనం భోంచేసి రావచ్చేమో?”

“మీరు నోర్మ్యుండి— మీకెప్పుడూ తిండి సొదే! —” కసి తింది జానకి.

“వా — ప్రోగ్రాం ఇంకా రాలేదు — వహ్—”

హలాత్తుగా చిన్నిగాడు నేలమీద దొరి ఏడవసాగాడు.

సరిగా అప్పుడే అడ్వైజ్ మెంట్లు ఆగిపోయాయి.

“ఒరేయ్ నీ ఏడుపాపరా — ఎడ్వైజ్ మెంట్లు అయిపోయాయి—”

అంటూ అరిచింది జానకి.

టీవీ స్క్రీన్ మీద స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రాం మొదలవుతున్నట్లుగా “మా ఊళ్లో ఒక డమాల్” అన్న టైటిల్ పడింది.

చిన్నిగాడు ఏడుపాపి నేలమీంచి లేచి బుద్ధిగా కూర్చున్నాడు.

జానకి హలాత్తుగా సోఫాలోంచి కంగారుగా లేచింది.

“వామ్మోవ్—వాయోవ్—” అంటూ గుండెలు బాదుకుంది.

“ఏంటి? — ఏమైంది? —” శంకరం కూడా కంగారుగా అడిగాడు.

“చెంబులూ గిన్నెలూ పడిపోతున్నట్టు శబ్దం వస్తుందిగా? — వంట గదిలో పిల్లో కుక్కో దూరినట్టుంది!” వంటగదివై పు హడావుడిగా అడుగు లేస్తూ అంది జానకి.

శంకరం కిసుక్కున నవ్వాడు:

“హోసీ పిచ్చిదానా ఆ శబ్దాలు వంటగదిలోంచి రావడంలేదు టీవీ లోంచి వస్తున్నాయ్ మా ఊళ్లో ఒక డమాల్ టైటిల్ మ్యాజిక్ అలా ఉందన్నమాట! హిహి ” అన్నాడు శంకరం నవ్వాపుకుంటూ.

జానకి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకుని సోఫాలో కూర్చుంది.

టైటిల్స్ అయిపోయాయి..

స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రాం మొదలయ్యింది. స్క్రీన్ మీద హీరో మొహం క్లోజప్ లో కనిపించింది.

అంతే..

బుజ్జి, చిన్నిగాడూ భయంగా టీవీకి దూరంగా జరిగారు.

ఉన్నట్టుండి హీరో నవ్వాడు:

బుజ్జి బిక్కమొహం వేసింది గనీ, చిన్నిగాడు మాత్రం భయంతో గజగజా వణికి “బేర్ ర్” మని ఏడ్చాడు.

“ఏంటలా దేభ్యం మొహమేస్కుని చూస్తున్నారు? చిన్నిగాడు భయపడి ఏడుస్తున్నాడు వాణి దగ్గరికి తీస్కుని ఒళ్ళోకూర్చోబెట్టుకోండి” అంటూ కసురుకుంది జానకి.

శంకరం చిన్నిగాడిని ఒళ్ళో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు.

“భయం లేదమ్మా ఇది టీవీలో ప్రోగ్రామే కదా ఆ మనిషి టీవీ లోంచి బయటికి రాడు కదా? ఏడవకమ్మా” అంటూ ఊర్కోబెట్టాడు.

“నాన్నా నాన్నా మరేమో ఇది డ్రాకులా రాస్సనుడి కథా?” అంటూ కళ్ళు ఇంతింత జేసి భయంగా స్కీన్ వంక చూస్తూ అడిగింది బుజ్జి.

“కాదమ్మా మామూలు కథే”

“మరి ఆ అబ్బాయి కేంటి పళ్ళు కోరల్లా ఉన్నాయ్! కట్టలు కట్టలుగా అన్ని పళ్ళున్నాయేం? హబ్బి ఎంత భయంకరంగా ఉన్నాడో” అంది గుండెలమీద చేయ్యేస్కుంటూ.

“ఏమోనమ్మా.. ఈ కథకి అలా పళ్ళుండే అబ్బాయ్ కావాలేమో!”

“నాన్నా నాన్నా హీరో హీరోయిన్లు ఏం మాట్లాడరేం! వాళ్ళు మాగాళ్ళా మాటలు రావా?” చిన్నిగాడు ధయిర్యం తెచ్చుకుని టీవీ వంక చూస్తూ అన్నాడు.

“కాదమ్మా అలా కాస్పేపు మాగగా ఉండి ఆనక మాట్లాడతారు మళ్ళీ మాగగా ఉండి వచ్చేవారం మాట్లాడతారు అలా డై లాగులు లేకుండా చేస్తే దాన్ని మనం ఆర్ట్ ఫిల్ము అని అనుకుంటామనీ డై రెక్టర్ అలా చేశాడన్నమాట!” చెప్పాడు శంకరం?

హీరో ఏదో డై లాగ్ చెప్పాడు.

“అమ్మగారూ అమ్మగారూ!” గుమ్మంలో నిలబడి ఒక అసామీ అరవసాగాడు.

“ఏంటయ్యా ఏంటి? సరిగ్గా సమయానికి గోల!” విసుక్కుంటూ అడిగింది జానకి.

“నా గేదె తప్పిపోయిందమ్మా!” అన్నాడు అతను దీనంగా.

“అయితే ఏమంటావ్?” కోపంగా అడిగింది జానకి.

“మీ ఇంట్లోంచి గేదె అరిచిన శబ్దం వినిపించిందమ్మా అది నా గేదెనమ్మా”

శంకరం జానకి ఫక్కుమని నవ్వారు.

“హోర్నీ అది నీ గేదె గొంతు కాదయ్యా టీవీలో తెలుగు స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రాం వస్తుంది. హీరో గేదె అరిచినట్టు మాట్లాడుతున్నాడు అంతే” అన్నాడు శంకరం.

ఆ ఆసామి సిగ్గుతో చచ్చిపోయాడు.

“శమించండమ్మా అచ్చు నా గేదె గొంతులా ఉంటే పొరపాటు పడ్డాను” అని వెళ్ళిపోయాడు.

జానకి మళ్ళీ వచ్చి టీవీ ముందు కూర్చుంది, హీరో హీరోయిన్లు చెక్క మెహలేస్కుని ముఖంలో ఏ భావం కనిపించకుండా జాగ్రత్త పడుతూ మధ్య మధ్య చిన్న చిన్న డైలాగులు భావం పలక్కుండా జాగ్రత్తగా అంటున్నారు.

హఠాత్తుగా ఆ వారానికి ఆ సీరియల్ అయిపోయినట్టుగా మళ్ళీ టైటిల్స్ పడ్డాయ్ తరువాత ఇరవై దాకా అడ్వర్టైజ్ మెంట్లు.

“నానా నాహన్నా దీనికంటే రోజూ వచ్చే ఆవు పేడేసే కార్యక్రమం. పందులు పెంచడం. టీవీ వాళ్ళు వేసే చెక్క మొహంగాళ్ళ నాటకాలు బావుంటాయి కదూ?” అడిగింది బుజ్జి.

“అవుననుకుంటానమ్మా....” అన్నాడు శంకరం.

వాళ్ళకే కాదు.... టీవీ ఉండే ప్రతి తెలుగువాడికీ అనిపించింది. ఇంతకాలంగా తెలుగు స్పాన్సర్డ్ ప్రోగ్రాముల గురించి ఇంతిలా వెర్రి మొహాల్లా ఎందుకు ఎదురు చూశామా అని. *